

Mālers – milzu personība mūzikas vēsturē – radīja darbus, kuros izpaudās gan pagātnes iespaidi, gan revolucionāri atklājumi 20. gadsimta skaņurakstā. Izraudzīties Māleru kā paradigmu mūsu psihoanalītiskajam pētījumam rosināja fakts, ka viņa daiļrade piedāvā bagātīgu vielu psihoestētiskai analīzei. Komponista jucekļīgā dzīve, pilna traģisku epizožu, viņa pretrunīgā personība un duālistiskā daba – tas viss izpaužas viņa mūzikā; tai raksturīgi arī galēji, negaidīti kontrasti, kas bieži sasniedz iepriekš nepieredzētu askētiskumu. Mālera dziesmas ir pierādījums viņa mūzikas stila izkoptībai, tā izsmalcinātībai un spējai iedziļināties teorijās par cilvēka dvēseles noslēpumiem.

MŪZIKAS LASĪŠANA: PIEDZĪVOJUMI RADOŠAJĀ MUZIKOLOĢIJĀ

Džons Kefala-Kers

Rakstā aplūkoju mūziku un rakstīto vārdu ciešā saiknē: pētu, kā vārdi par mūziku var izteikt kaut ko citu nekā ekseģēze un kā mūzika par vārdiem var apstrīdēt mūzikas pašpietiekamību.

Izmantojot piemērus no maniem eksperimentiem radošajā muzikoloģijā, esmu atklājis iekšējo pasauli, kur literāri poētiskais vārds sastopas ar tradicionālo muzikoloģiju; jo īpaši pievērsos muzikālās pieredzes īpatnībām (analogiskā, personiskā, sensuālā, lokālā, subjektīvā un naratīvā aspektā), netieši kritizējot formālistiskas rakstīšanas monolīto universālisma tendenci un tās lielo vietu kritiski epistemoloģiskajā hierarhijā. Pētu arī ne vienmēr bezironisko pieeju, kas šajā jomā izpaužas attieksmē pret aizraušanās objektu.

Skaņdarbi vienmēr jau paši par sevi ir kritiski darbi, un rakstītā vārda kā ekseģēzes (šāds darbs vienmēr riskē par to pārtapt) hegemonija pārāk bieži ir jūtama muzikoloģijā, ja tā aprobežojas tikai ar verbāli lingvistisko aspektu.

DATORTEHNOLOĢIJAS KĀ ATSKAŅOTĀJMĀKSLINIEKA PALĪGS FAKTŪRAS ANALĪZĒ

Marina Čornaja

Atskaņotājmākslinieka darbs ar nošu tekstu sniedz iespēju dziļāk izprast paša komponista ieceri. Katram interpretam ir sava skaņdarba iestudēšanas metode. Nošu teksta apguves un ieskaņošanas procesā interprets pirmām kārtām pievērš uzmanību faktūras īpatnībām. Mūsdienu faktūras teorija izceļ divus būtiskus aspektus – figurāciju un dublējumus, kas tai piešķir tēlainību. Figuratīvā rakstība ir paņēmienu kopums faktūras sīkāko elementu mākslinieciskai organizācijai. Rūpīga skaņdarba figurācijas un dublējumu izpēte ļaus atrisināt dažādas atskaņojuma problēmas.